

Saarna 19.5.2019 Kaatuneiden muistopäivä 4. sunnuntai pääsiäisestä

(Joh. 16:5-16)

Onko sinusta koskaan tuntunut, että vain sinä olet oikeassa, ja kaikki muut ovat väärässä? Että vain sinä tiedät miten käyttäytyä, muut eivät; vain sinulla on hyvä maku, muilla ei ole? Myönnän ajattelevani joskus näin. On joskus niin vaikeaa ymmärtää muita ihmisiä tai selittää itselleen miksi he tekevät sitä, mitä he tekevät. Tämä on tietenkin aika ylimielinen ajattelutapa. Miten voi olla näin, että yksi ihminen on oikeassa ja kaikki muut väärässä? Mutta siinä on kyllä jyvää totuutta. Siinä, että muut ovat usein väärässä, koska ihmiset yleensä eli ”maailma” on usein väärässä, kuten Jeesus meille opettaa tässä kohdassa.

Tämän puhe on osaa Jeesuksen pitkää jäähyväispuhettaan. Hän piti tämän kiirastorstaina, viimeisen aterian jälkeen. Vihdoin opetuslapset alkavat ymmärtämään, että Jeesus oikeasti lähtee pian heidän luotaan. Heidän lohdutukseen Jeesus selittää lähettävän silloin Pyhän Hengen heidän luokseen. Kaikki tapahtui lyhyessä ajassa: 43 päivää tämän puheen jälkeen Jeesus astui taivaaseen ja kymmenen päivää sen jälkeen, helluntaina, hän lähetti Pyhän Hengen opetuslapsille. Pyhällä Hengellä on monta nimikettä - Puolustaja, Lohduttaja, Neuvonantaja, Opas, Totuuden Henki. Nämä monet nimikkeet heijastavat hänen monia tehtäviään. Hänellä on myös monia lahjoja ja tapoja vaikuttaa, joista Jeesus mainitsee muutamia tässä, kuten että ”hän paljastaa mitä on synti”, hän auttaa meitä siis ymmärtämään mitä on väärin, ja myös mitä on oikein.

”Pyhä Henki paljastaa, että maailma on väärässä.” Maailman arvot ovat usein aika kaukana kristillisistä arvoista. Vahvat pärjää, ja heikot jätetään oman onnensa nojaan. Loukatulla ihmisellä on oikeus katkeruuden tunteisiin ja koston toimenpiteisiin. Ihminen on menestynyt maailman arvojen mukaan jos hän tienaa hyvin tai jos hän omistaa paljon. Aiemmin – ja vieläkin joissakin maissa - sosiaalinen status on taloudellista tilannetta vielä tärkeämpi. Kummallakaan ei ole oikeastaan merkitystä kristillisessä maailmankatsomuksessa.

Kristinuskon arvot - arvot, joita Kristus opetti meille - ovat usein maailman arvojen vastapäätä. Ne ovat rakkauden ja nöyryyden arvot. Evankeliumit ovat täynnä esimerkkejä, erityisesti Johanneksen evankeliumi ja vuorisaarna. Jeesus, Jumalan Poika maan päällä, ei etsinyt valtaa, vaan syntyi tavalliseen perheeseen, teki työtä puuseppänä ja sitten, kun hänen aikansa oli tullut, julisti Jumalan sanaa pennittömänä kiertävänä saarnaajana. Hän vietti aikaa ihmisten kanssa kuten veronkantajien ja prostituoitujen, jotka olivat tehneet väärä päätöksiä maailman arvojen mukaan. Maailma ei antanut heille anteeksi, mutta Jeesus antoi. Hän vietti aikaa myös spitaalien, eli hylkiöiden, ja halveksittujen ulkomaalaisten kanssa. Hän löysi tärkeimpiä kannattajiaan köyhien kouluttamattomien kalastajien, ei koulutetun eliitin, joukosta. Hänen lopullinen voittonsa tuli hänen oman kuoleman kautta. Hänen teloitusvälineensä, risti, tuli koko hänen perustaman uskontonsa symboliksi.

Kristillisten arvojen mukaan kaikki ovat tasavertaisia. Kristitty ottaa vastaan hänelle antaman tehtävänsä nöyrästi ja kiittäen. On kristillistä ajatella muita ennen itseään. Kristitty kaipaa ja etsii totuutta. Hän rukoilee hänen vihollistensa puolestaan. Hän ymmärtää, että Jumalan valtakunta on jo meidän keskellämme, että Pyhä Henki on jokaisessa kastetussa ja vaikuttaa meissä. Hän on kahden maan kansalainen. Kristitty uskoo, vaikkei ole koskaan nähnyt Jumalaa. Kristitty myöntää, että hän ei pärjää yksin, vaan tarvitsee Pyhän Hengen johdatusta ja Kristuksen armoa. Hän ei odota kiitosta, kun hän tekee hyvää, vaan **hän** kiittää **Jumalaa**, että pystyi auttamaan toista, pystyi lieventämään toisen kärsimystä. Kristitty kasvaa uskossaan,

mutta Pyhän Hengen avulla tulee koko ajan nöyremmäksi. Hänen maineensa maailmassa ei välttämättä kasva, vaikka samaan aikaan hänen aarteensa taivaassa kasvavat kasvamistaan.

Minusta armeijan toiminnassa on monia kristillisiä arvoja. Tavalliset sotilaat nöyrästi hyväksyvät heidän paikkansa armeijan hierarkiassa. He toimivat yhdessä yksikkönä, muiden kanssa ja puolesta. He luottavat korkeampaan auktoriteettiin. He noudattavat käskyjä kyseenalaistamatta aina miksi, niin kuin seurakuntalaiset hyväksyvät jotkut uskonkappaleet pelkällä uskolla. Sotilaat täyttävät velvollisuutensa. He taistelevat silloinkin, kun he tietävät, että voitto saattaisi olla mahdoton. Ja he menevät kuolemaansa, jotta muut saavat elää. Liian moni kuoli taisteluissa Suomen itsenäisyyden puolustamiseksi. Levätkööt he rauhassa.

Rukoilkaamme. Herra, auta meitä elämään kahden maan kansalaisina, vahvasti mukana täällä, tekemässä meidän tehtävämme, mutta pitämässä mielessämme sinun valtakunnan arvosi. Auta meitä toimimaan niiden mukaisesti, ymmärtämään sitä, mikä on oikein ja puolustamaan sitä, silloinkin kun maailma tuomitsee meidät. Aamen.